

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

d. 5. januar 2017

J.nr. 2017-53

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 12. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 175 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 175:

”Vil ministeren oplyse om regler og lovgrundlag for kommunernes overvågning af borgernes aktiviteter, hvis borgerne modtager ydelser fra det offentlige, og om der er klare regler for, hvad borgere på offentlige ydelser må foretage sig i deres fritid, og om der findes regler, som beskytter borgernes privatliv?”

Svar:

De enkelte love vedrørende offentlige ydelser stiller krav til dokumentationsgrundlaget og dermed også til, hvilke oplysninger der kan indgå i den enkelte sag.

Kommunerne skal foretage en individuel og konkret vurdering af, om en borger står til rådighed for arbejdsmarkedet, når denne modtager offentlige ydelser, hvor der stilles krav om rådighed. Kommunerne skal også vurdere, om en borger fx er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Kommunerne skal generelt sikre sig, at der kun udbetales ydelser til personer, som opfylder betingelserne i henhold til lovgivningen. Det følger af officialprincippet, som bl.a. fremgår af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at det er kommunernes ansvar, at sagerne er oplyst tilstrækkeligt, så der kan træffes korrekte afgørelser efter reglerne i de enkelte love. Princippet skal sikre, at myndigheder træffer afgørelser på et fuldstændigt og oplyst grundlag.

Det følger samtidig af både persondataloven og af almindelige forvaltningsretlige saglighedskrav, at en offentlig myndighed kun har ret til at indhente og bruge oplysninger, der er nødvendige, relevante og saglige i forhold til sagen.

Systematisk overvågning af borgerne i det offentlige rum vil ofte være uproportionalt, mens enkelte, tilfældige observationer efter en konkret vurdering vil kunne indgå i sagsbehandlingen inden for gældende regler. Oplysninger om, hvad borgeren foretager sig i sin fritid, vil derfor efter omstændighederne kunne indgå i disse vurderinger, i det omfang oplysningerne kan være med til at belyse borgerens ressourcer eller færdigheder.

Der skal endvidere være et rimeligt forhold mellem det, der observeres og den konsekvens, det får for borgeren, hvis observationen skal indgå i vurderingen af en borgers sag. Myndigheden skal således vælge det mindst indgribende middel, når

sagen skal oplyses. Myndighederne vil heller ikke uden udtrykkelig aftale med borgeren selv kunne få adgang til borgerens hjem med henblik på at undersøge faktuelle forhold, der har betydning for udbetalingen af en ydelse.

Der findes således en række regler og principper, der beskytter borgeren imod, at myndigheden går for langt, fx i forbindelse med vurderinger af, om en borger står til rådighed på arbejdsmarkedet ved modtagelse af visse offentlige ydelser.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen